

"Dirigir l'escola enredada"

La primera conferència va anar a càrrec d'Alfons Cornella, president d'Infonomia Co-society, i va ser moderada per Jacint Bassó, director de l'Escola Betània, que va fer una semblança del ponent com a anticipador i autor del "Manifest infonomista".

Cornella va avisar, en començar, que parlava des de fora de les escoles, amb un biaix tecnològic, però que pretenia contestar la pregunta "Educar per a què?".

Ell mateix, va dir, explora què hi ha pel món, com es pot innovar i connectar gent. I veu que avui dia allò que sembla radical en dos dies es torna normal. Podem creure que milers de persones estiguin disposades a anar a Mart i no saber si podran tronar? Per Cornella, des de l'home recol·lector, artesà, industrial, etc., hem arribat al financer i ara a l'emprenedor.

En el temps del robots per a tot, va explicar, cal plantejar el sentit de l'humà justament sent més humans. Les habilitats simples potser ja no són tant l'objectiu de l'educació, sinó un altre tipus d'educació més humana: observar i meravellar-se; usar la imaginació; col·laborar... Això només ho poden fer humans.

Quina educació, amb quin professorat. necessitem?, va preguntar. Va esmentar el llibre d'èxit *Per què als estudiants no els agrada l'escola?* i va concloure que la curiositat pot més que la racionalitat. No tot pot ser pensar, fer, aprendre i recordar. És cert que bona part de la innovació educativa es fa en llocs d'elit, però acabarà escampant-se, va dir. Per això va exemplificar en diversos centres escolars nord-americans com Brighthworks, a San Francisco, ni tan sols autoritzat. O l'escola charter (i per tant sostinguda amb fons públics) Hightechhigh, de San Diego, que

treballa per projectes de ciència i tecnologia, amb professorat autònom, imaginatiu i col·laboratiu. O la caríssima Altschool, ubicada en més de 50 llocs, formant microcomunitats de trajectòries personals. Però també es pot trobar innovació en barris d'exclusió, va assenyalar, on joves sortits en mentoritzen d'altres. No tot és qüestió de diners, sinó d'enfocar l'escola com a lloc per enfrontar problemes i reptes reals mitjançant projectes.

Va acabar la ponència exposant idees per començar a treballar: tenir una visió compartida de l'escola; donar autonomia a la gent, que s'atreveixi a fer coses; guardar la jerarquia pura només per al dia a dia; tendir a les coalicions de grups emprenedors; i sobretot explorar coses de fora, estar al dia, discutir coses noves, ni que sigui una hora al mes; en definitiva, acostar-se al model *start up* de projectes curts amb feedbacks ràpids, com es fa amb els prototips industrials. És clar que això requereix un nou professorat, va concloure, o millor una nova escola, que forci a haver-hi nous professors, dinàmics i proactius.

